

Nevieš si predstaviť ako ťažko sa mi píše tento text,
Keď mi idú hlavou všetky tie koncerty,
Tie chvíle strávené s mojimi na cestách,
Tá emócia sa vracia späť keď plný dom kričí naše meno,
Keď pozriem na svojich chalanov a každý ukáže na svoju ruku,
Na husiu kožu z toho čo sa v tých klubov a na festivaloch deje,
Je to tak silný pocit, že viac už len bude narodenie mojej dcéry,
Keď si ju chytím prvýkrát do svojich rúk a dám jej pusu,
Ty tam pod pódium si ani neuvedomuješ čo si mi do života dal,
Patri ti obrovské ďakujem,
Ale teraz to cítim tak, že musím ísť,
Ako sa hovorí: ''Vyhorel som''
Nemám pocit, že ti viem teraz ešte niečo dať a naopak už nemám pocit, že mi dokáže dať hudba to čo potrebujem,
Ale nebuď na mňa nasraný,
Ja tu budem s tebou vždy keď si ma pustíš,
A ja si na teba spomeniem vždy keď pôjdem cez tvoje mesto.

Hovoria mi brácho nemaj depku,
ale čo Vy kurva viete o tom čo mi je.
Veď máš všetko čo si chcel a rozbil si tú klietku,
môžeš brať zo zlatých tanierov a nie pomyje.
Ja by som vymenil ten môj život za tvoj hneď tu,
ja Ti vramím ale nevidíš za fólie,
Vidíš iba naleštenú metalízu len tu.
Vidíš iba telo, ne srdce čo nebije.

Ani nevieš ako moc by som to chcel zas,
precítiť to ako volakedy.
Aby sa vrátil späť ten čas,
aby sa vrátil ten pocit naspäť, ktorý tu bol vtedy.
Stačilo by mi to len raz
iba raz sa cítiť na pódiu ako v nebi.
Neni náhoda že ten hlas,
odchádza mi stále viac a farebný svet ostal šedý.

Každá cesta raz skončí a pomiznú sny, ktoré boli,
odíde plameň s tých očí a jedného dňa na konci stojíš.
Každá cesta raz skončí a zhorí ten svet čo si stvoril,
už nechcem nech sa ten svet točí,
chcem ukončiť jednu a začať novú story.

Ďakujem za tie roky ktoré mohol som stráviť s vami,
veľakrát by som vrátil čas.
Ale nejde to vrátiť, nejde to vrátiť, čo bolo v nás.
Ďakujem za tie roky ktoré ste pri nás stáli,
ďakujem všetkým za tú jazdu všetkých jazd.
A za päť minút slávy, ktorú ste nám dali, ale už je ten čas.

Pýtajú sa ma, že čo ti chýba,
však máš všetko o čom sníval si.
A hovoril: život v oblakoch a silné krídla.
Hudba bola tá na ktorú si siahnuť nedovolil.
Najvyššie poschodie super výhľad,
nikto z ľudí nechápe tie tvoje dôvody.
To jak žijem pre mňa neni výhra,

už chcem odísť z hradu do lesa plného slobody.

Sám nechápem prečo sa to deje,
predo mnou sú plné stoly jedla.
Ja ich odmietam, už ja ich nejem
Prejedol som sa už tak, že únava ten hlad predbehla.

Pýtajú sa ma že čo sa deje,
prečo nebaví ma prvá trieda.
Prečo sa už len tak neusmejem,
Svet ti klope na dvere a ty ho v klude pošleš vedľa.

Všetko je to ako má byť,
nemyslím, že je to náhoda.
Že by som chcel zase sám byť,
nemyslím, že som niekomu dlžný, že som málo dal.
Všetko je to ako má byť,
neboj niekedy Ti zavolám.
Za úspechom nie som hladný,
už lietanie ma zničilo, chcel by som zastať na nohách.

Ďakujem za tie roky, ktoré mohol som stráviť s vami,
veľa krát by som vrátil čas.
Ale nejde to vrátiť, nejde to vrátiť, čo bolo v nás.
Ďakujem za tie roky, ktoré ste pri nás stáli,
ďakujem všetkým za tú jazdu všetkých jзд.
A za päť minút slávy, ktorú ste nám dali, ale už je ten čas.

Neviem čo bude za pol roka alebo za rok,
Viem len ako to cítim teraz,
Že sa chcem venovať svojej dcére a svojej žene,
Možno sa budem chcieť vrátiť a možno má tu už nikto nebude čakať,
A možno sa vrátim silnejší a vás tu bude raz toľko.